

MURASZOMBAT ÉS VIDEKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

„Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

Egy évre 6 kor. fél évre 3 kor. egy év 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk Hirschl N. könyvnyomdájába küldendők.

Feloldás szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségbe küldendő anyag szerkesztőségbe küldendő.
Hirdetési díj: 4 hasábos petitor egy szerzői díjért 20 fillér, többeszeri hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyitóliter nettósora 50 fillér.

A V. M. K. E. közgyűlése.

Folyó hó 8-ikán tartotta Muraszombatban V. évi rendes közgyűlést a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület kapcsolatban a járási általános tanítói körrel.

Számosan gyűltek össze az egyesület tagjai, nagyjából tanítók, hogy meghallgassák az egyesület vezetőségének jelentését a múlt évben végzett munkáról, a magyarosítás terén elért eredményekről. Együtt láttunk ismét egy hölgyek és urakból álló díszes sereget, a melynek ideálja, kitűzött célja magyarrá tenni ezt a „Tótság”-nak nevezett szép vidéket, a mely sereg a magyar nemzet üdvéért dobogó szívére hallgatva csak nem kimél fáradtságot, munkát, hogy az egységes magyar állam épületének felállításához szilárd, bárhonnán jövő veszedelemnek ellenállni tudó anyaggal járuljon hozzá.

Mindnyájunkat, kik ott voltunk, hazafias örömmel töltött el az egyesület működésének ismertetése, mert tények elvitázhatlan bizonyítékai állanak előttünk a magyar nyelv, a magyar szellem fokozatos térfoglalásának itt a vendvidéken. Ma azonban csekély anyagi erő áll az egyesület rendelkezésére s azt az óvodák, magyar olvasóköri segélyezése, magyar ének és imakönyvek kiosztása, hirlap fentartása és a névmagyarosítás költségei kimerítik úgy, hogy nagyobb szabású tevékenység kifejtésére ma még hiányzanak az eszközök.

A közgyűlés képe, a melynek 1/4 része tanító volt, fényesen igazolja azt a hazafias buzgalommal telt meleg érdeklődést, melylyel tanítóink a magyarosítás ügye iránt viseltetnek; igazolja, hogy ők a legbiztosabb, legerősebb eszközei annak a szent célnek, a mely a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesületet létre hozta

és tevékenységre serkenti. Bátran elmondhatjuk, hogy olyan magyar hazafias szellemben vezetett iskolák nélkül, mint a melyekkel járunk bir, a magyarosítás ha nem is feneklenék meg egészen, csak csigamódrá haladna előre.

A közgyűlésen ismételt tapasztaltuk azt, hogy jelen életünk megélhetési küzdelmei, társas életünk tagjait egymással szembeállító apró torzalkodások, kisszerű ellentétek között egyesületünk egy olyan oázis, a hol a mindennapi légkör nyomasztó fásultságából kiszabadult lelkünk mintegy nyugvó pontra szellemi üdülésre találhat. Közgyűléseink leginkább alkalmasak arra, hogy a találkozó honfiak a küszöbön hagyva saruikat, elfelejthetik azokat, mik őket elválasztják és csak azokat tekintik, mik őket az önzetlen hazaszeretemben és fajunk iránti lángoló lelkesedésben egyesítik. Hlyenkor a kisszerű napi érdekeken fe-

TÁRGZA.

Mióta.

Mióta emlékszem
Én mindig kerestem,
De hűségese szívre
Még sohasé lettem!

Ugyan, hogy lehet az,
Nagy lsten az égben,
Hogy nézheted a sok
Hűtlenséget tetlen?

Vagy tán úgy akartad,
Talan úgy rendelted,
Hogy hűségese szívok
lit nem teremhetnek?

Mert a ki hűségese
Fent marad az égben,
Nem engedél, hogy e
Gyászos földre lépjen!

VARSAANYI.

Ne jussak.

Ne jussak én az eszedbe
Mig az eged derült, tisztá,
Mintha nem láttál volna
Ne gondolj rám soha vissza.

Mig örömek karja ringat
Mig egy édes álmod lézen
Ne gondolj rám soha vissza;
Feledj engem el egészen.

De ha szemed könyvtől ragyog
Ha szívedre száll a bánat
Gondolj rám, — én veled vagyok . . .
Ott lakik a lelkem — nálad!

REVÉSZ ÁRPÁD.

Az első és az utolsó.

— Remüesceniák. —

Fájó lábaim ide szögeznek a puha karos székhöz. Mozdulatlanul üve a siri csendben önkénytelenül is az idő mulásáról gondolkodom.

Az idő mulik! Rendületlenül halad sietre tovább, semmi sínes, ami utjában megakadályozhatná haladását. Az idő mulik. Olyan törvény ez,

a mely megváltozhatatlan, megdönthetetlen, a melynek még csak elképzelni sem tudjuk az ellenkezőjét. Mi is lenne akkor, ha az idő állna, ha az idő nem haladna, sietve, gyorsan . . . Az idő mulik!

És mégis hányan vannak a kik a boldog szerelem korszakában meg akarják állítani az idő folyását, nem gondolva meg, hogy ugyanazon édes pillanatok, másoknak úgy lehet keserves könyök özőnét fakasztják.

Nem könyörtelenség a haladás az időtől. Mulásában fenségesen nyilatkozik meg a legszebb erények egyike: az irtalom.

Volt idő, a mikor én is megakartam állítani az idő folyását, megakartam állítani az első csók gyönyörteljes pillanatát, de az idő mult, haladt tovább rendületlenül.

Abban a korban éltem, a melyben a bohóság és jókedv derüje ragyogja be az ember minden kalandjait, vig epizódjait, bár az idő rég fátolyt torított roájuk, el nem tudom egészen felejteni sohasem.

Egyik ismerősömmel találkoztam vele először. Nemsokára azután bekövetkezett nálam az az állapot, a melyet „gyermekszerelem”-nek szoktak nevezni.

Kimondhatatlanul szerelmes voltam. Mikor ott

lüllemelkedve, legalább nébány percze foglalkozhatunk az egész nemzetet egyesítő, a köznapiakba eltemetett, elmerült lelki állapotunkat, mint a friss légmozgás, — felüdítő gondolatokkal, magasztos érzelmekkel.

A V. M. K. E. közgyűléseinek napjait tegyük a magyar hazafiság olyan ünnepnapjaivá, a melyeken a vendidék jó magyarjai hazaszeretettel érzelmeiben felbuzdulva és egyesültünk magasztos czéljától áthatva újra és újra erős fogadást tesznek: fáradságot, munkát nem kimélve szívvél, lélekkel közreműködni Tótság megmagyarosításán.

Sinkovics Elek.

Költözik a fecke, gólya.

Fönt a kerek égbolt közepén még neki-neki lobbán a nap nyári tüze, de hiába szorja alá aranyegár kővét, megcsapták a földet a hűvös szelek szárnyai. Erdőn, mezőn, kerten, ligeten kitűződik már a sárgaság, busz hirnöke a halálnak. A halaványaság lilaszine borong az égen is, betetőzve a késő nyárvég becsapottját, azt a fakó mélaságot, mely édes fájást ébrosztva a szívbem, ömlik a világon. Csipős szelek fésülgetik tarkuló lombjait az álomra tőró fáknak, melyek száraz ágain a bikanyál fehér fonalat lengenek, mintha csillogó ezüsthajszálakat szőtt volna az őz a sudarak lombbűstökébe. Egyre sürűbben sóhajtanak a ligetek, egyre élesebben hangzik a gallyak közül láthatatlan ajkak keserves zokogása.

Hűvösödnek az éjszakák, hajnalunkint fehér párszatok gomolyognak a levegőben, a mitől megboronganak a lazatollu kis madártestek s megszűnik dalos torkukon az ének. Nincs is már kinek dalolni. Szirmaikat elpergették a rücsák, ritkai a borostálymagasok sűrű sátora a tűz és a meleg fészek, mert szabad szárnyra keltek már a megnevedett fiókák.

A déli messzeségből pedig intget a titkos hatalom: jertek, jertek ide hozzám, ahol tüzes a napsugár, árnyas a berek, kacagnak a habok, susognak a pálmák és ragyog az örök tavasz.

Es ők mennek, elcsicseregve a búcsudalt a szülőföldre, a kopáran maradt hazai földhöz. Még augusztus első felében megkezdte a sort a kék csókkák, kakukok, sárgarigók, követték őket a

kékbetyűk, a nádírebekek s szeptember első napjaiban föltámadt az őszön a fehérmelényes kis kőművesekben, a fecskekben is. Százával, ezrével verődtek össze egy sorokban az egy tájon lakók s keserves bucsuzkodások után Kisaasszony-napján megkezdte a húzást. Ma már alig látni itt belőlük egy-kettőt, amint tétovázva csapong az érez körül, várva az északról jövő csapatokat, hogy hozzájuk csatlakozzék.

Mozgolódnak a gólyák is, mozdulatlan szárnyal, kinyújtott fejjel, lábál sűrűn usznak át a légen. Hátracsappák tarjúkat a bankák is, főlemile se csattog már a holdvilágos éjszakákon, huznak a vízmadarak, mennek a vadgalambok is.

Hanem azért nem marad madár nélkül a világ, mert ha a csavargó őszön operenciákra viszi is a szárnyas arisztokratákat, itt marad a plebs, a szürke, fakó köznép, mely letaroltóságában se hagyja el a földet, szerelme és boldogsága tanyáját a nyár napjaiban. Itt maradnak a czinkék, pipikék s az egész háznál ur lesz a vidáman csipogó, a sokat gyalázott, de mindig hűséges ficskő: a nagyfejű veréb.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **Gróf Batthyány Zsigmond** csendlaci nagybirtokos részére, a kinek földadója a 8000 koronát meghaladja, a főrendiház elnöksége királyi meghívót kért a egyidejűleg törölni kérte gróf Szápáry László főrendi tagságát, mely a grófnak a fímei kormányzórágról való lemondásával megszűnt.

— **Saáry József** kir. járásbíró, a ki 50 hét-tel ezelőtt kocsin felülvén, lábán súlyos sérülést szenvedett, már annyira felépült, hogy holnap átveszi a kir. járásbírósg vezetését.

— **Dr. Varga Gábor** szentgotthárdi ügyvédet vármegyei közeletünk ezen kimagasló tagját neje a minap egy egészséges leánygyermekkel ajándékozta meg. A családi örömhöz szívből gratulálunk!

— **Vármegyei díszközgyűlés.** Vasvármegye törvényhatósága Deák Ferenc születése napja 100-ik érfordulójának megünneplése czéljából f. hó 17-én délután 10 órakor díszközgyűlést tart. A közgyűlést megelőzőleg a püspöki székes-egyházban, az ág. hitv. ev. és az izr. templomban ünnepi isteni tiszteletek tartatnak, a melyeken a törvényhatóság a főispán vezetésével a testületi rész vesz. Fél 1 órakor a „Sabária” nagyteremben ünnepi ebéd rendeztetik. Itt megemlítjük, hogy a vármegye alispánja elrendelte, hogy okt 17-ikét lehetőleg minden község ünnepelje meg.

— **Tanitói körgyűlés.** A muraszombati járási ált. tanítókor ez évi őszi gyűlését f. hó 8-án Muraszombatan az állami iskolában tartotta Völgyi Ferenc, a kör elnöke meleg hangon üdvözölte

a megjelenteket s fölolvasta elnöki jelentését. A hármas bizottság működéséről Kondor Ferenc számolt be. Kollárs István tanító gyakorlati előadása családi körülmények miatt elmarad. Wilfinger Károly Korongi tanító a baladasi napló vezetése hátrányairól értekezett. A tanítók egyrésze mellette, másrésze ellene nyilatkozott s így Wilfinger azon indítványát, hogy a napló vezetése mint czélszeretlen és időtrábló dolog mellőzése érdekében szélesebbkörű mozgalom indíttassék, — nem fogadták el. A kör szavazás után elhatározta, hogy ezental is évente 2 gyűlést tart. A legközelebbi gyűlést Tótkeresztúrtól lesz. Tételek kitűzésével a hármas bizottságot bízták meg. Végül Völgyi Ferenc, a kör elnöke fáradságára való tekintettel kéri az elnöki tisztséget alól való felmentését. A kör biztosítván őt teljes bizalma s szeretetéről, legalább öt tartja a kör vezetésére legalkalmasabbnak s a lemondást nem fogadja el. Elnöki elütetésével a gyűlést véget ért s helyet adott a „Vendvidéki Közművelődési Egyesület” gyűlésének.

— **A magyar nyelv tanítása.** A közigazgatási bizottság felhívta a kir. tanfelügyelőt, hogy a magyar nyelvnek a vármegyék népiskoláiban való tanításáról terjeszzen jelentést a bizottság elé. E jelentés szerint a kir. tanfelügyelőség a vármegye területén levő 173 nem magyar nyelvű iskola közül 157 iskolát látogatott meg s ezekből tizenötöt talált olyanoknak, hol a magyar nyelv tanítása a követelményeknek egyáltalán nem felel meg. A kir. tanfelügyelő jelentést tett erről a kntuszminiszterhez, s ez utóbbi iskolák tanításának részint elbocsátását, részint nyugdíjazását javasolta.

— **Halálozás.** Özv. Schönheitt Ignáczné Neumann Adolfné és Schönheitt Lipót özvegye f. hó 8-án 72 éves korában Muraszombatan meghalt. Temetését f. hó 9-én ment végbe.

— **Vissza, Európába!** A newyorki kivándorlási bizottság negyven magyarországi kivándorlót visszaküldött, amidőn partra akartak szállani. Ugyanis a partraszállók még Európában szerződtek s ezt az új amerikai bevándorlási törvény szigorúan tiltja. Hogy a bevándorlási bizottság mily szigoruan jár el dolgában, kitanák, hogy a visszaküldötteknek formális szerződésük nem is volt, midőn legitimáltak magukat, irásuk között amerikai levelek is voltak, melyben megvölt írva, hogy ha Amerikába érnek, hol lesznek szerződöttre. Már ezt a levelet a bizottság szerződésnek tekintette s nem engedte őket partra szállni. A vissza küldöttek azon a hajón ingyen jönnek haza, amely fölvette, mert az új törvény erre is kötelezi a hajóállalatot. De mi haszna, ha minden holmiját elkütyevélték az a negyven család, hogy Amerikába, a sóvárgott Boldogországba ejjusson. A kereset legjobb idejét mulasztotta el lithon és most semmi nélkül a nyomorúságba érkezik.

— **Apallatok biztosítása.** Ugy általános gazdasági szempontból, mint a községek különös

állott mellettem, véletlenül kezemhez ért puha kis kacsója, vjszatartóztathatlanul rohant a bízsergő vér a fejembe s tisztán hallottam annak a kis zakatoló jószágának minden egybes dobánását.

Egyszer azután az a kis kéz ott maradt az enyémben. láng lett egész várem. Remegve karoltam át, izgatottan sugtam fülébe mindazt, ami szívem mélyéből ajkaimra tödült. . . Mindkettőnket elszédített az a boldog mámorító érzés, pihege hajtottá fejecskejét vállamra és elcsattant a fejlehtelen — első csók.

Borongó őszi reggel volt az elsősgült levelek nyirkosan, összességorodva lögtak a csuszazódó ágakról. A sűrű kőd nedves leplet borított a talajra. Mint az elhaló természet utolsó lélekzése, nehézkes szellő mozgatta a lombzattól megfosztott ágakat. . .

A természet gyászba borult.

Ott álltam mellette. Kórágány silylődött már hosszú idő óta. Arczának piros rücsái eltűntek. Ragyogó fekete szemei elvesztették már fényüket.

Aggódva tartottam hidegtől kezeit, de vártam, hittem, hogy még mosolyogni fog majd rém s fejlenek majd ismét a régi boldog percek.

De másként volt megírva. Mindennek más-ként kellett történnie. A gyenge virágzásnak, sőt látta bár az élet tavaszát, már is a halál fagyos dermeztő öléletét kelle éreznie.

Keszkedve, remegve néztem, mint érinti a halál fagyasztó szele. Összeszorított ajakkal, némán álltam ott, de bensőmben a kétségbeesés demona tombolt.

Ó még egyszer réám mosolygott, keze megmozdult az enyémben, szemében még egyszer fellobogott az a tűz, a mi a pezsgő élet jele s izgatottan megszorítá kezem.

Beszélni akart, de ajkaira nem jött szó csak nézett hosszan epedve, vágódva. . .

Magához akart vonni. Lehajoltam hozzá. Gyászos merev tekintetem összetalálkozott sóvárgó pillantásával. Még közelebb hajoltam s a következő pillanatban ajkaink egymásra tapadtak.

Ez volt az utolsó csók! . . .

Gyászba borult előttem az egész mindenség!

Az idő mult, haladt tovább rendületlenül s mégis minden perczenek múlása egész örökkévalóságnak tetszett előttem. . . Szerettem volna, ha az évek perceké az évtizedek órákká váltak volna és egy rohantak volna a multnak, mindent elnyelő homályába. Es az idő lassan-lassan mult. . .

Mély fájdalomra, nérléetlen bánatomra a haladó idő minden egyes percze egy-egy csekély, de oly enyhe fátlyat vetett réám, gyenge ködszerg

valamint . . . előbb sötétel, majd mindig, mindig világosabbat. E sok vékony fátlyol összesége képezi most a feledést.

— S ez a mindent behegesztő ár, csak az idő múlásánál kapható

Az idő maga az enyhület. Fátlyóvala beta. karja a legfájóbb sebeket is. Évek, ótizdedek autak el azóta a deli ifjúból megtört aggastyán lett, a virgoncz ifjúból székét érző tehetetlen öreg s az idő múlása annak a sebeit is betakarta s meg is gyógyítja majd örökre.

Szendy Károly.

erdekeinek fogva nagy fontossággal bír, hogy a községi apáallatok elhullás esetére biztosítva legyenek s ily esélyek miatt a község állattenyésztése apáallat nélkül nem maradjon. A belügyminiszter most felhívta a törvényjavaslatokat, hogy az apáallatok biztosítását hathatósan ajánlják a községeknek. A biztosítás által megkönnyítetik a községeknek az apáallatok beszerzését, amiknek jótartására a megbetegedés esetén szakszerű ápolására maga a biztosító társaság is felügyel.

— **Egy részeg ember kalandja.** Novák István gesztenyési lakos a minap valahol saposan elázott és hazafelé botorkálván, utcákban az utrókba lefeküdt és elaludt. Felébredvén nagy meglepetéssel konstatálta, hogy cipője, ruhája eltűnt s ő csaknem Ádám kosztümbe diszeleg az utcán. A csendőrség kinyomozta, hogy a tolvaj Kúcsán József őrülte lakos volt.

— **Verekedés.** A tótkeresztúri körsemében összevesztett Gergár István és Gergár Lajos. Dulakodás közben az előbbi kést rántott elő s azzal Gergár Lajost melibe szúrta, a kinek állapota súlyos. A késelő atyafi feljelentették.

— **Az adósvél irányában.** Kuzma községben történt meg ez az eset. Zsóhar Ferenc ottani lakos ládáját feltörték s elvittek abból 124 korona pénzt s egy, nagyobb összegről szóló adósvélevelet. A csendőrség a tettest Partek Mária nyganottári lakosnő személyében kinyomozta s a szombathelyi kir. ügyészségnél feljelentette.

— **A kézség ingyen temetése.** Egy felmerült kérdés alkalmával a belügyminiszter a vallás és közoktatásiügyi miniszter meghallgatásával rendeletet bocsátott ki, a melyben elvi jelentőségű határozatként kimondja, hogy az illetékes felekezeti lelkesítésként temetés címén támasztható díjkövetelés alapján a község költséggel nem terhelhető.

— **Tolvaj legények.** Nemesics Ádám és Votek István szent-benedeki lakosoknál tolvajok jártak és előbbinek udvaráról egy ponyvát, utóbbinak méhsébből pedig 6 kas méhet loptak. A csendőrség a tetteseket Vugrinecz Ferenc, Vugrinecz Lipót és Vugrinecz Mihály személyében kinyomozta, kiknél a tárgyakat meg is találták.

— **Figyelmeztetés szüret előtt.** Vasvármegye törvényhatóságához leiratott intézett a földmivélségi miniszter, mely különösen a szőlősgazdákat, de magát a nagy közönséget is kiválóan érdekelheti. A leirat szerint figyelmeztetendő a bortermelők, hogy a bortörvény és ennek végrehajtása tárgyában kiadott rendelet értelmében a mustba, vagy a borba, ugyszintén a már kész, kikerjedt törkölyborba vizet keverni, bármily csekély minőségben is, minden körülmények között, feltétlenül tilos, továbbá, hogy tilos a természetes borak törkölyborral, vagy gyümölcsborral való összeháztítása is. A víz használata csakis a törkölybor készítésénél van megengedve, de ott is csak az idézett végrehajtási rendeletben körülírt megszorítással. Aki a fent titott módon készített bort forgalomba hozza, vagy eladja, 600 koronáig, aki pedig a bort vizeli, vagy más titott anyagokkal keveri, 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel s ezen fölül 2 hónapig terjedhető elzárással büntetetik.

— **Az elefánt boszujja.** Erről a szelíd lelkületű állatról igazán nem binné senki, hogy boszút tudna állni, pedig erre is tudnak esetet. Egy elefánt — mert igen tanulmányos állat — naponként vizet hordott a folyóból gazdájának. Utja egy szabóműhely előtt vitt el, hol rendszeren meg szokott állni, mivel egyik szabólegény rendszeren megtraktálta valami kis nyálánksággal és az elefánt nagyon szereti a nyálánkságot. A gonosz szabólegény egyszer nyálánkság helyét megszurta tüjével az elefánt benyújtott ormányát, mire aztán megszűnt a barátság s az elefánt boszura gondolt. A folyó iszapjával teleiszta ormányát s visszatérőben újra benyújtotta a szabóműhely ablakán. A gonosz szabólegény ismét megszurta az elefánt fegyverét, de veszedelmére, mivel a boszúálló elefánt ormányának ronda tartalmát bántalmazójának arcába frecesztette. S ez volt az elefánt boszujlása.

Közigazdaság.

Gabonatermelésünkről.

Minél változatosabb mezőgazdasági termelésünk, minél több terméyre van az bázisozva, annál biztosabb alakokon nyugszik az s annál inkább kevésbé van nagyobb ingadozásoknak kitéve. Mégis hazánkban még mai napig különösen az Alföld egyes helyein túlságos mérvben termelik a gabonaféléket s nem számolnak mindazon hátrányokkal, a melyek ezen ugyszólván forszírozott gabonatermelésből erednek. Ismert dolog az, hogy gabonaféléink a talajt a lehető legrosszabb kultúrálapotban hagyják vissza a mint a növények után csak visszamaradhat, kiszáradják, elgyomosítják s tápanyagait kihalásnak. Szántóföldjeink pedig sok gazdaságban jóformán csak a rétek termése után származó trágyázásban részesülnek, a mi pedig korántsem elegendő azon tápanyagok pótlására, a melyeket mi a folytonos és sokszor túlhajtott gabonatermeléssel gazdaságunkból kivisszük.

Puccra visszk gabona alakjában szántóföldjeinkre egy jelentékeny foszforosavtartalmát s más tápanyagait, mivel a szemtermények különösen sok foszforosavat tartalmaznak s ezen tápanyagok meg nem térülhetnek más módon, mint vagy vásárolt erőtakarmányok etetése vagy műtrágyaféléknek különösen pedig szuperfoszfátok alkalmazása által.

Természetesen ezen tápanyaghiány nem mutatkozik rögtön szembetűnő módon, mert a természet maga pótolja az egyelőre az ellenállás termékenyítő és talajgazdagító hatása által, de évek hosszu során ezen talajszaroló rendszerrel lépést tartani nem képes, a minek aztán igen természeteszerű következménye az lesz, hogy természetlagaink megcsappannak.

Termésatlagaik csökkenése pedig a mai valóságos időben nem egyszer éreztető módon huzza keresztül a gazda számításait s méginkább elzár minden utat, módot, hogy magán segíthessen, ipari vagy takarmány-növények termelésének felvétele, vagy erőtakarmányok, műtrágyák alkalmazása által, mert természetlagaik alacsony volta első sorban az ereszényt érintik.

3684/903. tkvi szám.

Utóajánlati árverési hirdetmény.

A muraszombati kir. bíróság mint telekényi hatóság közhírré teszi, hogy Somogyi Miklós m. t. ügyész, mint k. l. Lingöri József gondnokja végrehajtónak Sztári Ferenc végrehajtást szenvedett elleni 166 K 20 fill. tőkekövetelés ennek 1903. évi január 15-től járó 5% kamatai, 14 korona 30 fillér végrehajtási és 15 korona 10 fillér árverés kérvényezési költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyében az 1903. évi augusztus 24-én megtartott árverés Dr. Varga Gábor ügyvéd szentgöbárdi lakos utóajánlata folytán hatályon kívül helyezték és ennek folytán az ezen kir. bíróság, mint telekényi hatóság területén levő, a bodóhegyi 138. sz. tkvbeni A 1. sorz. a. felvett 605/a. hrsz. és 72. sz. ház ingatlanból Sztári Ferenczet illető 1/2-ede részre 660 korona utóajánlati árban az árverés elrendelték s arra határnapul

1903. évi október hó 27. napjának délelőtti 9 órája Bodóhegy község házához kitűzetett azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlan a kiküldött árban alul nem adatik el.

Bánatpénzül leteendő a fentebb említett ingatlan kiküldötti árának 10% 66 korona. Árverési szándékozók tartoznak a bánatpénzt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, avgy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5% kamattal a muraszombati kir. adóhivatalnál.

Árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekényi hatóságnál és Bodóhegy község házánál megtekinthetők.

Együttal az árverési hirdetménynek a „Muraszombati és Vekede” heti lapban leendő ügyszéri közzététel céljából a végrehajtási törvény 155. §-a szerinti kivonata külön egy példányban kiadtni rendeltetik. Egyidejűleg a muraszombati kir. adóhivatal által 1903. évi augusztus 24-én 141

t. sz. a. bevételzett 50 korona bánatpénz Szjáry Ferencnek szül. Kotsi Adél bodóhegyi lakos javára a letétből kiutaltatik. Továbbá az 1903. évi szeptember 8-án 148. t. sz. n. bevételzett 85 korona bírói letétből elfogadtatik és eme összegből 35 K az árverés költségeinek fedezésére Szabadffy József bíró végrehajtó kezébe kiutaltatik azzal, hogy a felmerülő költségeinek levonása után fennmaradó összeget utóajánlatot tevőnek vagy helyettesének fizesse vissza.

Utóajánlatok útszittatnak, hogy a kiutalt összeg felvétele végett a muraszombati kir. adóhivatalnál jelentkezzenek.

Muraszombatan, a kir. járásbíróság, mint telekényi hatóság 1903. szeptember hó 9. é.

ACZEL, kir. bíró.

739/1903. vltó szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében azennel közhírré teszi, hogy a muraszombati kir. járásbíróságunk 1902 évi Sp. 1066/3. 1067/3. és 1903. Sp. 89/3. sz. végzése következtében Dr. Uj Károly ügyvéd által képviselt Császár Irán szent-benedeki lakos javára, Kardos Irán és neje szül. Kukojeza Eys, jfy Kukojeza János, Gergorecz Irán, Kukojeza István és Sinkó István adóhegyi lakosok ellen 1000 K, 920 K és 3000 K s jüreléki erejű 1903 évi ápril hó 4-én fogantatottot kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1838 K-ra becsült következő ingóságok. n. m.: tehén, ősz, tinó, bika, borjú, ökör, szekér, eke, talpa, borona, sertés, trágya, szalma, szelrosta és szeszkamatszöböl álló ingóságok nyilvános árverésben eladtnak.

Mely árverésnek a muraszombati kir. járásbíróság 1903. évi V. 142/6-7. sz. végzése folytán fenti 1000 K, 920 K és 3000 K tőkekövetések és jürelékiakból meg hátralevő követelések és jüreléki erejű Adóhegyen ifjú Gergorecz Irán lakásán megkezdve, itt végezze Sinkó István lakásán folytatva leendő eszközlésére

1903. évi október hó 16. napjának

délelőtti 11 órája határidőből kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a letétből igényelni, szükség esetén becsárón alul is el fognak adtni.

Amennyiben az árverendő ingóságokat mások is le és felül foglaltattak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Muraszombatan, 1903. október 5-én.

SZABADFY JÓZSEF, kir.-bíró végrehajtó.

3217/903. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A muraszombati kir. járásbíróság, mint telekényi hatóság közhírré teszi, hogy a muraszombati takarékpénztár r. sz. végrehajtónak Koczet Adámné szül. Hack Anna tótlaki lakos végrehajtást szenvedett elleni 360 korona tőkekövetelés ennek 1902. évi november 10-től járó 6% kamatai, 10 K 31 f óvási, 4% váltódíj, 32 korona perit, 27 korona 20 fillér végrehajtási és 20 korona 30 fillér árverés kérvényezési költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. bíróság mint telekényi hatóság területén levő, a tótlaki 89. sz. tkvbeni A. I. 3. sz. 5, 7-9, 11. sorz. a. felvett 478. 503, 506, 513, 515, 576. 510. hrsz. és 61. sz. ház ingatlanra 1097 koronában megállapított kiküldötti árban az árverés elrendelték s arra határnapul

1903. évi november hó 4. napjának délelőtti 10 órája Tótlak község házához kitűzetett azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlanok esetleg a kiküldötti árban alul elfognak adtni.

Bánatpénzül leteendő a fentebb említett ingatlanok kiküldötti árának 10% 109 K 70 fillér.

Árverési szándékozók tartoznak a bánatpénzt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, avgy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5% kamattal a muraszombati kir. adóhivatalnál.

Árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekényi hatóságnál és Tótlak község házánál megtekinthetők.

Az árverés a fenti telekényi hatóságnál folytatandó.

A muraszombati kir. járásbíróság mint telekényi hatóság 1903. évi augusztus hó 10. napján.

ACZEL, kir. bíró.

